19

DISSERTATIO ACADEMICA
DEMONSTRANS
NECESSITATEM
PROMOVENDÆ
HISTORIAE NATURALIS
IN
ROSSIA,
CUJUS
PARTEM PRIMAM
CONS. EXPERIENT. FAC. MED. AD ACAD. UPSAL.
PRÆSIDE
VIRO GENEROSO atque NOBILISSIMO
D:NO DOCT. CAROLO VON LINNÉ,
EQUITE AURATO DE STELLA POLARI;
S:Æ R:Æ M:TIS SUEC. ARCHIATRO;
MED. ET BOTAN. PROFESSORE REG ET ORD. ACAD. IMPER. PETROPOL. IMPER. N. C. REG. PARIS. STOCKH. UPSAL. LOND. ANGL. FLOR. BEROL. MONSP. TOL. BERNENS. EDINB. NIDROS. MEMBRO,
PUBLICE EXAMINANDAM SUBMITTIT
AUCTOR ET RESPONDENS
ALEXAN. de KARAMYSCHEW,
NOBIL. ROSSO-SIBIR. ACAD. SCIENT. STOCKH. ADSCRIPTUS ET CAES. MOSC. UNIVERS. STUDIOSUS.
IN AUDIT. CAROL. MAJ. D. XVI. MAJI.
MDCCLXVI.
HORIS ANTE MERIDIEM SOLITIS

UPSALIAE.

VIRO PERILLUSTRI atque EXCELLENTISSIMO

D:NO JOHANNI JOHANNIDI DE SCHUWALOW.

SACRÆ CÆSAREÆ MAJESTATIS ROSSICÆ
GENERALIS LOCUM TENENTI,
ET CUBICULARIO ACTUALI;
MOSCOVIEN. VNIVERSIT. CURAT. PRIMARIO;
DIRECTORI TIRONUM NOBILIUM SUPREMO;
ORDINUM AQVILÆ ALBÆ;
S:TI ALEXANDRI NEWSKI ET S:TÆ ANNÆ
EQVITI AURATO.

MÆCENATI OPTIMO, MAXIMO

Tanta ſunt tamque illuſtria Tua, VIR EXCELLENTISSIME in patriam univerſam & bonas præſertim litteras, merita, ut his digne prædicandis Tulliana non ſufficeret Suada, nedum mea in dicendo infantia. Merito itaque verecundari deberem, exiguum hocce meorum in ſcientia naturali progreſſuum ſpecimen Nomini Tuo fulgentiſſimo conſecrare, niſi animum Tuum generoſiſſimum, inque clientes, inprimis liberalium artium cultores,

VIRO EXCELLENTISSIMO

D:NO BASILIO EUDOKIMOIDI DE ADODUROW,

SACRÆ CÆSAREÆ MAJESTATIS ROSSICÆ A CONSILIIS INTIMO, ET SENATORI; CÆSAREO MOSCOVIENSIS UNIVERSITATIS CURATORI.

DOMINO MEO GRATIOSISSIMO.

Quantam operam IMPERANTES NOSTRI AUGUSTISSMI *in accendenda per Rossiam litterarum luce impenderint, atque quotidie impendant, si jam dicerem, rem omnibus notam narrarem. Totus enim orbis terrarum tam faventia auspicia admiratur, ac inprimis universa patria nostra novæ hujus felicitatis læta experitur documenta. Instituta hodie per omnes fere Imperii regiones Lycea hoc satis demonstrant, quæ inter Alma* ELISABETHANA *Mosoviensis fallor an principatum tenet: Florent ibi bono omine artes liberales omnes, inque singulos dies majora majoraque capiunt incrementa, adeo ut parentes maximo cum gaudio jam videant, prolem suam illic omnibus scientiis imbui, quibus aliarum gentium cultiorum Academiæ personant. Sed mirari non convenit, si omnia tam feliciter & ex voto publico succedant, quum* PARENS PATRIÆ AUGUSTISSIMA, *Te, Vir Excellentissime, domicilii hujus Musarum summum elegerit Præfectum. Tu, enim Mæcenas*

Op-

tores, propensissimum innumeris jam dudum documentis experiri, mihi licuisset, & Tu is esses, cui inprimis studiorum meorum & ad exteras academias factarum in litteris progressionum ratio reddenda foret. Tibi enim præcipuo Almæ ELISABETHANÆ, quæ Moscoviæ floret, instauratori, qui primos inter alumnos hujus Lycei, me summa atque singulari gratia adoptare dignatus es; post Deum atque Sacram Cæsaream Majestatem omnia debeo: quod ut veneratione intima agnosco, &, donec vivam, agniturus sum; ita ceteris Tuæ in me gratiæ pignoribus id adjice, ut exoptatissimo Tuo patrocinio, quemadmodum hucusque ita in posterum quoque frui mihi liceat. Ita vovere nunquam desinam, ut Tu Sceptra AUGUSTISSIMÆ IMPERATRICIS NOSTRÆ diutissime venerari possis, ut Patria nostra dilectissima Tuo sidere diu fulgeat, Teque Mæcenate artes efflorescant, Musarumque alumni Numen habeant, quod sibi Tutelare esse in dies singulos experiantur, inque eorum numero pietate nulli secundus.

PERILLUSTRIS atque EXCELLENTISSIMI NOMINIS TUI,

Cliens longe humillimus
ALEXANDER KARAMYSCHEW,

Optime, omnem curam diligentiamque eo unice dirigis, ut gloriosa instituta MAGNÆ CATHARINÆ *finem Tuo sub moderamine obtinere possint intentum. O ter felicem Universitatem nostram, quoad Tuo regimine perfrui illi licuerit!*

Ego jussu superiorum, atque adeo Tuo, ad hanc Academiam Svecicam Celeberrimam missus, ut scientias necessarias atque usibus patriæ accommodatas addiscerem, quam vellem luculentiori indicio declarare posse, quo studio id egerim, ne in inertem tantoque favore indignum oculi conjecti essent. Sed vereor, & jure vereor, ne leve illud specimen, quod Tibi jam humillimus offero, ingenii mei hebetudinem potius prodat, quam progressus in studjis Tuæ justissimæ expectationi, immo tantis, quibus uti mihi contigit, auspicjis pares. Sed faventi Tu tamen oculo exiles hos conatus meos, Vir Excellentissime, pro Tua facilitate, respice, & a maturiori ætate illa exspecta, quæ suis numeris absolutoira sint. Qua re una mihimet ipsi satisfacio, veneratio illa est summa, qua Tua in me merita quotidie recolo, pietasque, qua pro perennatura Tua felicitate ad Deum vota fundo, ut Te Patriæ literisque diu sospitem servare dignetur. Confido tum fore, ut Tuæ in me solitæ gratiæ confles, ad supremos usque cineres permansuro.

EXCELLENTISSIMI
NOMINIS TUI,

cultori deuotissimo.
ALEXANDRO KARAMYSCHEW.

PRÆFATIO.

Cum apud me constituerem, primum specimen Academicum edere, diu animo pendebam, quamnam materiam eligerem, quæ & studiis meis & usibus patriæ carissimæ conveniens esset; Venit vero mihi in mentem præsens: De necessitate historiæ Naturalis promovendæ in Rossia, *in qua pertractanda utriusque hujus voti mihi compos fieri videbar. Sisto itaqve Tibi, Lector, partem ejus primam, reliquas autem, si fata permiserint, etiam non diu desideratum iri, promitto, inque me recipio.*

*** *** ***

§. I.

Frustraneum foret profecto creationis opus sine animante rationali, cum per hoc Deus ter optimus maximus gloriam omnipotentiamque suam manifestare vellet; solum vero esse hominem in orbe nostro, qui vera gaudeat ratione, nemo inficias iverit; unde & tuto colligere possumus, obligatum esse eum ad id, cujus caussa est productus.

Si in hunc terraqueum globum oculos suos conjiciat, non potest non, ex vestigiis relictis, suum cognoscere Autorem, cum omnia videt sui caussa esse condita, singula vel mediate vel immediate in suum cedere usum, omniaque vitæ commoda exinde suam ducere originem: Hæc omnia sub tribus, sic dictis, naturæ regnis, Animali puta, Vegetabili atque Lapideo, comprehenduntur. Illa scientia, quæ ad istorum cognitionem nos ducit, *Scientia naturalis*, vel *cognitio naturæ*, audit.

§. II.

Scientia hæc, vere divina, etiamsi adeo admiratione nostra digna habeat objecta, minus tamen ante hos centum annos exculta fuit. Caussam autem hujus defectus si quærere lubet, non aliam forte inveniemus, quam ipsum numerum objectorum, quippe quæ sunt adeo varia & multiplicia, ut memoriam humanam rudi antiquitati superare viderentur; forsitan & ipse contemtus rerum minutissimarum, quæ ab incuriosis nullius pretii æstimabantur, quærentibus *cui bono?* Ad antiquiora quod attinet tempora, fateor, hic vel ibi quasdam inveniri descriptiones rerum naturalium, sed & id compertum habeo, esse illas tam mancas & adeo confusas, ut exinde fere nihil in nostram convertere possimus utilitatem, cum nullos terminos artis certos ejus seculi scriptores constituerent, de cætero nullus ordo in disponendis objectis, systema nullum esset; solam autem memoriam tot non sufficere objectis, quisque satis videt. Uti vero illi,

qui

qui ſcientias addiſcere, operæ pretium ducunt, omnium primo debent litteras & ſyllabas ſibi reddere familiares, & tandem ipſa componere verba; ſic etiam & qui naturæ cognitione imbuti eſſe volunt, id in primis agere debent, ut cognitos ſibi reddant terminos technicos ſcientiæ, dehinc partes quascunque animalium, vegetabilium & mineralium conſiderent, & tandem expendant ipſas ſyſtematis leges, quæ continuo indicant objecti cognoſcendi claſſem, ordinem, genus, ſpeciem, cæt. His qui inſtructus fuerit mediis, primo fere intuitu agnoſcit individui verum nomen, & per totum terrarum orbem intelligibile; nomine noto, ſynonyma autorum perſpicua fiunt, quæ viam monſtrant omnia ea cognoſcendi, quæ ſeculi beneficio innotuere; unde mores, oeconomia, patria, uſus, & cæt. rerum naturalium in aprico ponuntur; vel, ſi objectum naturale, prius non cognitum fuerit, ita ſyſtematicus poſteritati iſtud enucleat, ut facillime ubique & a quocunque cognoſcatur, immo etiam iudicet, ope ordinum naturalium & affinium, in quem potiſſimum cedat uſum, quæ ſingula ex ratione & experientia deducit. Hæc omnia ſi quis maturo perpendat examine, facile mihi dabit, nullam hac diſciplina dari ampliorem, nullam, quæ majorem utilitatem, ſi recte intelligatur, ſpondere poſſit generi humano, immo & nullam, quæ, ut ita dicam, naturalior, h. e. magis propria ſit hominibus.

§. III.

Scientia hæc elegantiſſima, rite excoli antea non incepit, atque ſuum attingere cacumen, quam ſeculo præſenti, & poſtquam Generoſus Dominus Præſes, ei ſuam dicavit operam. Huic, ſi non omnes, plurimos tamen certos & ſtabilitos terminos artis, atque leges ſyſtematis debet orbis eruditus. Ab eo omnes res naturales in debitum redactæ ſunt ordinem, eoque duce ita in dies plurium indefeſſo labore aucta, perpolita, amœna, atque uſibus humanis accommodata eſt, ut de ea, neminem ulterius audire nobis licuerit, clamantem cum Poëta:

Studium quid inutile quæris?

ſed omnes potius illi, quibus ex meliori luto Titan præcordia finxit, eam in deliciis habeant, amplectantur, cognoſcentes, hominem ſine naturæ cognitione eſſe, quaſi patremfamilias ignarum ſui boni. Quantopere illam etiam adament hodie Imperantes Europæ Auguſtiſſimi, vel aliis jam miſſis, documento eſſe poterunt collectiones rerum naturalium, quas ſuis cimeliis ſinguli fere adjungunt. Nemini incognita eſſe poſſunt ea rerum naturalium muſea, quæ Reges Sveciæ, Daniæ, Angliæ, Galliæ, Siciliæ, cæt. collegerunt; verum enim vero maxime dubius hæreo, an horum ullum comparari queat cum illa ſtupenda rerum naturalium collectione, quæ ab Auguſtiſſimo Roſſorum Principe, *PETRUM* loquor *MAGNUM*, fuit illata in Muſeum Petropolitanum. Si vero falſa me quis loqui ſuſpicetur, evolvat, velim, earum deſcriptionem,

quæ

quæ ſub titulo: *Muſeum Imperiale Petropolitanum*, prodiit Petropoli, anno 1742 in 8:o. Fateri quidem me ipſa jubet rei veritas, ibi deſcriptiones datas quam maxime eſſe imperfectas, ſed tamen numerum rerum aſſervatarum cognoſcere exinde licet: Etenim præter illos pretioſiſſimos theſauros anatomicos, quibus pares orbis forte non vidit, & præter ditiſſima herbaria, ſunt ibi mammalium ſpecies 212. avium 892. amphibiorum 468. piſcium 470, ut jam nil loquar de numero inſectorum vermiumque plane admirando.

§. IV.

Scientiam hanc fuiſſe in Auſtrali Europa, & præ primis in Italia, prognatam, neminem, puto inficias iturum, ubi & debuiſſe illam ſemper feliciſſime vigere, primo intuitu, cuique videbitur; verum enim vero, contrarium nos experientia docet. Paucos, crede mihi, Italorum offendimus ante decennium *), qui ejus imbuti ſint cognitione. Aliam vero hujus negligentiæ cauſſam vix inveniemus, quam Catholicorum Pſeudo-theologorum artificia, quippe qui perſvadere vulgo conantur, per hæc ſtudia duci homines ad Atheiſmum, doctosque retrahi a ſcientiis excolendis ſolidioribus; aſt falli fallereque hanc gentem, cuique patet, quæ forſitan idcirco culturam ejus inhibet, ne aperiat cultoribus ejus veris viam, verum cognoſcendi Deum, & ne monachorum vagantium, ejus regionis, falſa in

*) Hoc vero, quo vivimus tempore plurimi exorti ſunt per Italiam indefeſſi naturæ ſcrutatores,

aprico ponantur miracula; cum in se nulla sit scientia, quæ certius ducat mortales ad vestigia summi Creatoris sectanda, quod præter alios, clarissime demonstrant Derham **), Nywentyt ***), Swammerdam ****) cæt.

§. V.

In exsilium igitur quasi actam, & e partia sua pulsam, hanc scientiam, non sine summa animi lætitia, videmus jam felicissime vigere per Galliam, Angliam, Germaniam, Daniam, Sveciam, cæt. Quam vellem huic numero etiam meam patriam addere posse, sed uti istæ arbores, quæ primo vere explicant folia, non euadunt procerissimæ; dum contra Quercus, quæ sero vernat, frondosa & patula euadit, innumerosque producit fructus; ita sperare licet, adspirante provida superiorum cura, fore, ut studia hæc apud nos olim efflorescant & perennent. Ego nimium me felicem reputarem, si tam salutari instituto exiguam symbolam addere queam, & populares meos admonere, quanta inde commoda reportari queant. Regnum hoc florentissimum sua mole cum reliqua tota Europa certat, sed ob remotissimas regiones, deserta, & vix adeunda loca, minima adhuc illius pars in aprico est posita. Extenditur etenim hinc ab ipso mari glaciali ad limites usque Regnorum Turcici, Persici, Mogolici, & Chinici; & inde a mari Balthico ad mare usque Americanum; unde & evenit, ut patria mea comprehendat sub se ditiones & ipsa Lapponia fri-

) Physico - theologie. *) *Welt - beschauung.* ****) Biblia naturæ.

frigidiores, & ipsa Italia calidiores. Divisum est de cætero fluviis ingentibus, utpote WOLGA, qui maximus est omnium in toto orbe, quippe qui alveo suo 500 miliaria Germanica transit; TANAI (Don.), qui celebris est ob copiam *Acipens: Husonis*, nostratibus *Beluga*; DUINA, qui ob Idolum *Solotaia Baba*, antiquitati fuerat notissimus, ut jam nihil dicam de OBYO, JAIKO, reliquisque. Inveniri in Imperio Rossico altissimos *montes*, atque copiosa *alpium* juga, cuique notum; quæ omnia, ut non est mei propositi enarrare, ita si quis ista scire cupiat, adeat doctissimum Büschingium, in sua Geographia, & p. m. Gmelinum in præfatione ad Floram Sibiricam. Sufficit hic mihi monuisse, dari in patria mea, varios *lacus* amplissimos, & *salinas*; unde adeo diversæ ditiones, & qua latitudinem poli, & qua montes, alpes, deserta, & qua aquas, tam diversæ naturæ, non possunt non varia & multiplicia naturæ producere dona, cum Deus T. O. M. nil frustra creaverit, sed singulis diversis locis, propria constituerit naturæ phænomena. Latissimum hoc Imperium nonmodo in Europa vigere, sed etiam & in Asiam extendi, cuivis notum est. Limites Europæo Imperio Rossico & Asiatico ponunt nostrates ad montes Werchoturienses, seu eo loco, quo Sibirici oriri incipiunt, ubi & Europam finiri & Asiam incipi, permulti Geographorum sibi persuasum habent; verum enim vero, perspecto ingenio regionis, fines Asiæ & Europæ ad fluvium JENISEAM poni debere, observatio beati Gmelini

nos

nos docet; in Præfatione ad Floram Sibiricam p. 43. ita vir celeberrimus habet: "Hoc superato fluvio „*Jenisea* scil:, terræ facies longe diversa, regio ma„gis montosa, valles & campi interjacentes magis „amœni, aquarum puritas & limpiditas, piscium a„viumque scitus sapor, incolarum vivendi diversa „ratio, animalia & plantæ longe aliæ frequentiores „sese sistebant.„ Qua motus ratione, duas constituit Sibirias, Europæam scil: & Asiaticam, illam ab jugis Werchoturiensibus ad Jeniseam, & hanc ab Janisea ad Chinam.

§. VI.

Adeo diffusæ, & tam, qua res naturales, diversæ ditiones Imperii nostri, ne quidem nobismet ipsis antea descriptæ fuere, quam tempore regiminis, veri *PATRIS PATRIÆ, PETRUM* loquor *MAGNUM.* Hic Augustissimus Imperator, dum aliarum scientiarum lucem in animis subditorum accenderet, etiam in naturæ cognitione eos enutriendos, operæ pretium duxit, quod & Successores ejus Serenissimi felici continuarunt omine. Instituit hic gloriosæ memoriæ Princeps *Academiam scientiarum Petropoli*, quæ nunc cum ipsis florentissimis reliquis Academiis de principatu certat. Introduxit, ut jam in §:pho 3:o dictum, in *Museum Petropolitanum*, res naturales, quas unquam accipere potuit, a curiosis per Europam. Inde RUYSCHII stupendi thesauri anatomici; SEBÆ aliorumque animalia, ex Indiis adducta. Pretiosissima ejusdem RUYSCHII herbaria, reliquorumque, in nostram venere possessionem: Hisce

Hisce factis constituit apud se Princeps memoriæ immortalis, mittere naturæ consultos per totum suum Imperium, qui indagarent & detegerent animalia, plantas, & mineralia, quæ ibi occurrunt, ut specimina eorum colligerent in usum Musei, plantas describerent, & sic exponerent publice omnia, quæ Patria haberet dona naturalia. Eorum, quibus hoc erat demandatum officium, si hic apponam catalogum, non ingratum fore Lectori, puto.

PEREGRINATORES.

I. MESSERSCHMIDIUS (:— :), diligentissimus Botanicus, primus fuit, qui Sibirias jussu Superiorum permeavit, & primus, qui studio indefesso, divitias Floræ Sibiricæ legit, antea plane ignotas. Descriptiones ejus nonnullas plantarum rariorum, videre possumus in Ammanni libro de *Stirpibus Ruthenicis*; an reliquæ perierint, me fugit: Id tamen verum est, quod Gmelinus in præfatione ad Floram Sibiricam pag. 117. asserit, descriptiones ejus alias non existere, quam memoratas. Quod maxime dolendum.

II. BUXBAUM *(Joh. Christ.)* constitutus Professor & Socius Academiæ Petropolitanæ, mittebatur ad detegendas plantas. Permeavit præter Rossicas provincias & Asiaticas seu Thracicas, usque in Byzantium & Armeniam. Relationem itineris sui reliquit in *quinque Centuriis plantarum minus cognitarum*, Petropoli 1728 in 4:to editarum. Habuit ille occasionem legendi plantas adhuc multo

plures, ſed genio indulgens, officii ſui partes ſæpe neglexit; hinc & deſcriptiones ſuas dedit valde imperfectas, quas potuiſſet etiam ex ſiccis ſpeciminibus ſuis reddere accuratiores. De cætero figuræ ſunt pulcræ, & a pictore fideli exaratæ manu. Occurrunt in his multæ, quæ Floræ divitias augent, plurimæ tamen relictæ obſcuræ, quas maxime optamus videre enodatas accuratius, v. g. *Ciſto affinis flore purpureo*. Cent. II:da Tab. XXXV, cæt. Si ipſe aſſiduus fuiſſet hic collector vegetabilium, opus non habuiſſet, inſerere plantas Capenſes in Cent. III:tia a Tab. VIII usque XXII.

III. GMELINUS (*Joh. Georg.*). In Academia Petropolitana Profeſſor, deinde miſſus fuit in Sibiriam anno 1733, ab Auguſtiſſima Imperatrice ANNA JWANOWNA, glorioſæ memoriæ, & poſt decennium tandem redux factus anno 1743. Permeavit remotiſſimas Imperii provincias, multo ſtudio, vir candidus, doctus, & indefeſſus; Legit ibi ſtupendum theſaurum plantarum, unde ejus *Flora Sibirica*, quæ prodire incepit Petropoli anno 1747 in 4:to, cujus non niſi duos vir optimus ad finem perduxit tomos, reliquos tres, utinam non fruſtra, nunc expectat eruditus orbis. Id tantum ſolatii ſupereſt, quod plurimæ in Patria mea, a viro eruditiſſimo, lectæ plantæ, ab interitu vindicatæ, ſervententur in Nobiliſſimi Domini Præſidis omnium ditiſſimo herbario, quas &, reddendo gloriam debitam ſuo autori, determinavit. Vir illuſtris in ſuis ſpeciebus plantarum, opere immortali, ut videre

licet

licet ex Flora Sibirica, a me composita methodo sexuali, & huic dissertationi annexa.

IV. KRASCHENINNIKOW (*Stephan*) Gmelino b. m. ut adiunctus Scientiæ nostræ, comes in Sibiriam datus ab Academia scientiarum Petropolitana; qui postea & successor sui præceptoris factus. Vir erat Botanices & Zoologiæ peritissimus, ut videre licet ex descriptionibus ipsius plantarum quarundam Patriæ meæ, insertis Commentaris Academiæ, locis diversis. Ingenio & scientia ornatus indefessa opera legit Sibiricas gazas, multumque utilitatis, dignus Patriæ civis, in posterum præstitisset, si fata tam cito eum non abstulissent.

V. MARTIN (*Alexandr. Wilh.*) missus ab Academia anno 1740 tanquam amanuensis Gmelini. Laudatur ab illo ob diligentiam in conquirendis plantis; qui & plurimarum colligendo semina plantarum, distribuit per Europam multa floralia nostra, quod plantæ Sibiricæ, in hortis Europæorum obviæ, sat demostrant, ut videre est ex horto Göttingensi Nobilissimi de Haller.

VI. STELLER (*Georg. Wilh.*) anno 1738 ab Academia Petropolitana datus adjunctus Gmelino, atque ab illo, cum ipse vir p. m. omnia solus peragrare non posset, missus in ultimam Kamtschatkam, ut conquirendo ibi plantas, quot quot potuit, Floræ pomœria augeret ex terra, quam nullus antea calcavit. Penetravit superavitque ille fretum istud, quod Asiam distinguit ab America. Hic natus ad Botanicen, & omnium, quot mihi noti, Bo-

 tani-

tanicorum maxime indefessus socius, pulcerrimas detexit plantas in summo Septentrione, Americæ proximo, & quidem multas cum Americanis communes, quod clare demonstrant Claytonia *virginica*, Anemone *dichotoma*, Cacalia *suaveolens*, Pulmonaria *virginica*, Heuchera *americana*, Uuularia *perfoliata*, Spiræa *hypericifoliam*, Asplenium *rhizophyllum*, Lycopodium *rupestre*, Swertzia *corniculata*, cæt. Alias vere novas recensere supersedeo, quippe quas allatas videre licet in generosi D:ni Præsidis Amœnitatibus Academicis Tom. II; do pag. 310. Nec desunt documenta, quæ Zoologiæ sat peritum nostrum Stellerum, fuisse demonstrant, uti sunt, descriptiones accuratæ *Phocæ Ursinæ* aliorumque quadrupedium: diversæ species *Sertulariæ*, quas habet in possessione Nob. D. Præses, atque in Systemate Naturæ edito 1758 Tom. I:mo descripsit, idem testantur. Obiit, maximo cum detrimento scientiæ naturalis, sub reditu ad Rossiam in Urbe Tiumen, non procul a Metropoli Sibiricorum Tobolsk, febri correptus. Thesaurus ipsius naturalis pervenit, ut fertur, in manus Nobilissimi Domini Gregorii *Demidow*, qui communicavit illum cum Gener. D:no Præside meo, ut nomina inscriberet, idque ea lege, ut vir Illustris omnia illa retineret, quæ dupla inveniebantur, unde & plura in Præsidis herbario vidi curiosa; sed & in his forsan plurima nova erant, quæ remisit ille possessori suo, & quæ ignota jacent. Dolendum certe, quod non omnia illa in manus Nobilissimi D:ni Præsidis pervenerint!

VII.

VII. AMMANUS (*Joh.*) Botanices Professor Petropolitanus, *Icones & Descriptiones stirpium rariorum in Imperio Rutheno* edidit *Petropoli anno 1739 in 4:to.* Opus hoc plurimis repletum est descriptionibus plantarum rarissimarum, quæ lectæ in Rossia erant a Messerschmidio, Gmelino, Heinzellmanno, aliisque, quarum partim specimina sicca, partim descriptiones ab ipsis, ut fatetur, habuit inventoribus, partim & ipse describendo, proprio Marte, plantas, a semet satas, in horto Academico, usque ad 285 species. Observationes ejus sunt accuratissimæ, cum vir hic clarissimus botanicus inter primarios sui temporis fuerit.

VIII. HEINZELLMANN (*Joh. Gottfried*). Vir hic, majorne Historiographus fuerit, an Botanicus, dictu est difficillimum. Specimen eruditionis suæ, in Botanica, dat in sua Flora manuscripta, sub titulo: *Flora Tatarica-Orenburgensis, in itenere Moscua-Ufam, Ufa Orenburgum; exinde Baschkirtzorum Nagaiensiumque regiones in Sibiriam usque juxta Uralenses montes, per desertum Ufense, & deserta Kirgis-kasacorum, & Kalmukorum anno 1736 recensita ab Ammanno, Siegesbeckio, Gerbero, Schobero, aliisque, cum locis natalibus.*

Ejusdem est *Flora Samarensis Tatarica seu plantæ, quas circa Samaram urbem & fluvium anno 1737 observavit & collegit;* secundum methodum *Rivini* digesta a *Gerbero.*

IX. GERBER (*Traugott*), Horti medici Moscoviensis Præfectus. Conscripsit vir eruditus in itinere

suo:

ſuo *Floram Wolgenſem*, *ſeu Plantas ad fluvium Wolgam in deſertis circa Sinbirſko, Samaram, Saratow, Zaritzin, & in reditu per tractum Tanaenſium Koſakorum & deſerta Tombauienſia, obſervatas, anno 1739 cum locis natalibus.*

Ejusdem Flora Tanaienſis per provinciam Woronesch & Taurow ad Tanain majorem, item per tractum Belogrodienſem ad Tanain minorem, cum locis natalibus.

X. LERCHE ( ), *Floram Perſicam, in confinibus maris Caſpii* conſcripſit. Hoc opus ejus venit in manus Illuſtris Domini Præſidis ex Aſtracania anno 1735.

XI. SCHOBER (*Gottlob.*) Medicinæ Doctor, expoſuit *vegetabilia circa Metropolin Moſcuam, & in ejus territorio ſponte creſcentia, ordine alphabetico, anno 1736.*

XII. GORTER (*David*), Cæſareæ Majeſtatis Roſſicæ, nuper medicus, ex ſchedulis, ut ipſe modeſtiſſime fatetur, Kraſcheninnikowii p. m. confectam, propriisque obſervationibus utiliſſimis, doctiſſimis, auctam publico Botanicorum orbi erudito, *Floram Ingricam* exhibuit, *cum nominibus Patriæ, locisque naturalibus*, Petropoli anno 1761 impreſſam. Hoc labore collato cum Flora Svecica gener. mei Præſidis, patet, Ingriæ tractum habere communes plurimas plantas cum Svecia, ex qua & id obſervatu digniſſimum perſpicere juvat, quod quæ in Svecia ſeptentrionali rariſſimæ occurrunt plantæ, illæ in Ingria vulgares ſint, atque quaſi transfugæ factæ in Sveciam.

Coronidis loco tantum addo, floras nominatas,

Hein-

Heinzelmanni ſcil. *Gerberi*, *Lerchei* & *Schoberi* manuſcriptas in Bibliotheca Nobiliſſimi D:ni Præſidis, me vidiſſe; dolendum vero eſſe quam maxime, illas nondum publicam adſpexiſſe lucem, ut eruditus orbis videre poſſit, quam raras plantas noſtra alat terra.

§. VII.

Locus hic & occaſio fuiſſet enumerandi illas obſervationes pulcerrimas, quas *Academiæ* noſtræ celeberrimæ *Petropolitanæ Commentaria* exhibent, tam animalium, quam vegetabilium rariorum, in Imperio hoc latiſſimo inveniendorum, ſed quum id limites diſſertationis Academicæ non permittant & de cætero omnium fere eruditorum manibus tractentur, huic labori ſuperſedeo. Id ſolum dicam, & forſitan dixiſſe ſufficiat, ex Botanicis ſupra laudatis, quemque perſpicere poſſe, ab anno hujus ſeculi XXII:do, per 40 annos, tot nova fuiſſe naturalia in noſtris regionibus indagata, quot per totam, omnibus ſimul ſumtis regnis, Europam: Id tamen etiam certiſſimum eſſe arbitror, maximam adhuc illorum partem latere, & qui aliter fieri poſſit, in tam diſſitis regionibus, tam amplis, tam aditu difficilibus; ob deſerta, ob alpes, ob incolas, quæ omnia ſuperanda, non ſunt unius hominis opera!

§. VIII.

Plurima ANIMALIA nova & adhuc non deſcripta inveniri in noſtra patria, multæ perſvadent rationes. Dum in §:pho 3:tia, Muſeum Cæſareo-Petropolitanum laudatum pervoluo, tot oculis meis, inter Indica numeroſiſſima, repræſentantur objecta regni animalis, indigena Sibirica, Mammalia ſcil. Aues

Am

Amphibia, Pisces, Insectave, quæ a nullo adhuc mortalium visa prius vel delineata, etiamnum tenebris obducta jacent. Si redux felix in Patriam ero, nihil magis in votis habeo, quam ut data occasione hæc ad ordinem scientiæ redacta, orbi erudito, exhibeam. Quis quæso, intelligat, cognoscatque ex solo nomine ignoto animalia imperfecte determinata? Dic mihi, & eris mihi magnus Apollo, qualia sint illa *mammalia* & *aues*, quæ descriptæ in Museo nostro, sub nominibus: *Furunculus myodes p. 343. Mustela Daurica cauda carens, Cuniculus Dauricus caudatus, pag. 344. Mus cauda carens pag. 347. Glis montanus pag. 347. Talpa aurea pag. 349. Tinunculus fuliginosus pag. 357. Noctua Daurica pag. 363. Pica Daurica pag. 367. Columba rupicola pag. 373. Alauda Tungusica pag. 376. Hirundo Daurica pag. 377. Motacilla capite & ventre flavo pag. 379. Linaria longicauda pag. 396 Tschiptirra Tungusica Messerschmidii pag. 397. Cirlus Tungusicus pag. 397. Grus Daurica pag. 400. Tringa Samoëdica pag. 402. Mergulus Lutorlska pag. 405. Anser Leucorinchos pag. 406. cætera?* Quæ nomina confusa, sine descriptionibus, sine notis specificis, sine Iconibus exhibentur. Necesse igitur est, ad propagandum studium historiæ naturalis in Rossia, ut sua nostri cognoscant bona.

§. IX.

Dari simul nostra in terra & AMPHIBIA, dubium est nullum, quamvis in patria mea, Sibiriam loquor, paucissimi adsint SERPENTES, & quidem,

ut

ut ſuſpicor a climate, communes cum Svecicis; BUFONES an dentur, me fugit, quæ præcipue Ukrainiam ſuam agnoſcent patriam, immo inundant, quam longe lateque *Anthemis cotula* ibi abundat. RANARUM varias ſpecies nos habere, mihi perſvaſum habeo, quæ tamen omnes, intacta naturali ſcientia, intactæ in perpetuum manebunt. GMELINUS Sibiricarum optimus inveſtigator plantarum, vix potuit ſe ad animalia deſcribenda extendere, quamvis numeroſiſſima collegit & in Muſeum Petropolitanum introduxit, quorum plurima infelici incendio periere; ignota itaque in hunc usque diem viuunt in gelida Zona. Inter NANTES ſibi locum vindicat *Acipenſer Huſo* (*Beluga* noſtras) maximum in toto orbe Amphibion pro piſce ab initio mundi usque ad hoc ſeculum habitum, ope vero veræ ſcientiæ, in novam translatus claſſem; idem etiam & de *Acipenſere Rutheno* (*Sterlet*) ſentiendum, qui Sibiriam præcipue patriam agnoſcit. Nullus de cætero dubito, quin multa hujus claſſis objecta nova detecturus ſit curioſus rerum naturalium indagator, ſi noſtras petat oras.

§. X.

Noſtras regiones PISCIBUS abundare ſapidisſimis, ille per ſe ſatis judicaverit, qui cogitat, lacus atque fluvios diverſæ indolis, ibi obvios, quos tamen nemo unquam vel deſcripſit vel oculatus vidit. INSECTA, quæ in tenera mea ætate, me vidiſſe memini, ſunt copioſa, diverſisque diſtincta coloribus; ſed quæ adhuc reſervata poſteritati, prata

tamdiu noſtra, floresque ſuperbos, ſplendidiori adhuc amictu, ornant, expectantia ſuos captores, ut Faunam noſtram, omnibus aliis, præferendam esſe doceant. In præſentia VERMES, in ſuis domiciliis, intactas relinquo, certus, ſi quis e ſomnio evigilet, atque oculos eruditos aperiat, videatque videnda, futurum, ut detegendo tot nova, nomen ſuum immortalitati ſit commendaturus.

§. XI.

Demonſtrata neceſſitate hiſtoriæ naturalis apud noſtrates in regno Animali, jam VEGETABILE intrare liceat. Si huic operi me accingam, id primum monuiſſe ſufficiat, numeroſiſſimas iſtas novas & rariores plantas, quas ſpatio 40 annorum antea laudati Botanici detexerunt, omnium curioſorum excitaſſe admirationem; ſed ſimul dubio caret, minimam earum partem ad hunc usque diem eſſe cognitam. Ne ſine ratione, Lectori, videatur, mea hac in re ludere Muſa, ſciat, neminem adhuc artis peritum Aſiaticas noſtras Auſtrales terras peragraſſe, etiamſi gaudentes plantis varii generis. Humulus *lupulus*, Spinacia *oleracea*, Atriplex *hortenſis*, Artemiſia *Dracunculus*, cæt. quæ hodie frequentiſſimæ ſunt in macellis Europæorum, ut ignotæ fuere veteribus & introductæ, ſeculis barbaris, dum Gothi noſtrates occupabant Italiam, qui ſine dubio, ſecum attulere in Italiam plantas ſuas oleraceas & culinares, ita a Botanicis noſtratibus ſpontaneæ naſcentes, lectæ ſunt noſtris in oris.

§. XI.

§. XII.

Ultimam hanc mecum dijudicando Botanicorum obſervationem, incidi in novam quandam conjecturam, paradoxam forte, ſed quam tamen ulteriori lectoris examini ſubdere auſim. Scilicet fruſtra quæritur regio illa a doctis, quæ primum poſt diluvium inhabitata fuerat. Primos homines creatos fuiſſe inter tropicos, etiamſi tacente ipſa Scritura Sacra, ſatis evincunt hominum corpora nuda, cum pleraque animalia Indica pellibus deſtituta prognaſcantur, utpote Elephantes, Rhinocerotes, Canes, Sues, & reliqua ibi plurima occurrentia. In hiſce terris *Palmeta* primarium hominibus porrigunt cibum, ut ſemper virentes, ſemper florentes, ſemperque fructum, naturaliſſimum homini victum, ferentes arbores mittam. At vero deſtructis hominibus Diluvio illo Noachi, arcam conſtetiſſe in ſummo monte alpino *Ararat* Sacra pagina docet. Ab hoc monte catena montium facile ducit verſus regiones noſtras inter Sibiriam Tatariamque ſitas, quæ omnium altiſſimæ ſunt, unde etiam ex hiſce fluvii originem ducunt, qui decurrunt in mare glaciale, in Oceanum Orientalem, in Mare Caſpium, immo ad omnes circumjacentes terras; inde ſequitur, quod, dum ceſſaret diluvium, prima & aptiſſima continens fuerit in prædictis hiſce regionibus, quam deberent, neceſſario quærere mortales ſuperſtites multiplicandi; & ut in hiſce ſe ſuſtentarent, ille, qui prævidit omnia, ſeruit frumenta, frequentiſſimum mortalium alimentum, ex-

tra tropicos, quæ quantum Botanicis notum, nonnisi in his nostris spontanea inveniantur, oris *). Videtur mihi itaque posse concludi, Patriam meam fuisse eam, ex qua forte omnes post diluvium exivere mortales, & late dispersi sunt, quoniam his in regionibus, extra tropicos, primaria inveniuntur hominum alimenta. Quam adeoque felices nostrates fuissent, si sua tot tantaque bona, arte illustratis cognoscerent oculis, & quam fortunati nominandi non essent, si hæc omnia, adiuuante scientia naturali, in suum convertissent usum, lætius atque felicius enim crescunt, florent atque germinant vegetabilia in suo natali loco proximo. Unde & non mirum, stupendam & reliquis uberiorem copiam frumenti apud Sibiricos provenire quotannis, & divendi in peregrinas, regiones, sed quantane copia tum prodiret, si natura arte insuper juvaretur? Tum certe, totus terraqueus noster globus, sola Sibiriarum naturali fertilitate impleri & ali potuisset. Quæne fuisset gloria regni nostri, quæne fama nationis? Si solum studium historiæ naturalis promovere in Patria carissima vellemus. Jam desino enumerare illa commoda, quæ recipi exinde possent. Jam nihil loquor de amœnitate studii: Hoc solum dicam, nullum illo amœnius esse, & tam utile in natura nullum.

§. XIII.

*) Heinzelmannus invenit in campis *Baschkirtzorum* TRITICUM *æstinum* & HORDEUM *distichum* sponte crescentia. Conf. ejus *Flora Samariensis* manuscript. SECALE *cereale* spontaneum, nostrates coquunt in panem.

§. XIII.

Incidit mihi, dum hæc ſcribo, obſervatio quædam circa plantas noſtras, notatu haud indigna, quæ in florentiſſimo Muſarum Upſalienſium horto, primum facta eſt, quamque hóc apponere loco omnino operæ pretium duco, plantæ ſcil. eædem noſtræ cum Europæis, e Sibiria per ſemina huc allatæ, utpote *Polemonium, cæruleum*, *Althæa officinalis*, *Tanacetum vulgare*, *Heſperis matronalis*, cæt. quæ adhuc admirandæ in horto Academico aſpicienti occurrunt, adeo ſimiles ſunt Europæis, ut ovum ovo, cum ea ſolum differentia, quod quæ in Europa proveniant, ſesqui minores ſunt, quam quæ e Sibiria allatæ ſunt. Obſervatio hæc ſummi, mea quidem ſententia, momenti, indicat etenim, quod plantæ ſeminibus vel radicibus e Sibiria in Europam accerſitæ, hic creſcant lætius vegetiusque quam ſi aliunde.

§. XIV.

Non eſt quod multis oſtendam, quam pulcra florum copia horti Europæorum, in primis Borealium, inſtrui poſſent, ſi a Sibiricis plagis huc transferrentur plantæ, quum cœlum frigidius illæ non ferant, quæ Zonæ calidiori adſuetæ ſunt. Ita videmus in horto Upſalienſi illas plantas, quarum Sibiria mater eſt, lætiſſime vireſcere & rigidiſſimas hiemes tolerare, quum contra eædem a regionibus meridionalibus allatæ fere marceſcant & depereant.

 §. XV.

§. XV.

Ne dicta in §:pho antecedenti paradoxa L. videantur, rem totam exemplis clarissimis illustrabo. Postquam etenim hoc seculo majori studio Botanicen excolere incepere Europæi, Anglique præcipue & Galli, e Septentrionali America, adsportarunt in sua regna, plantas, arbores præcipue, atque illas suis inseruerunt viretis, ita exornarunt suæ ditionis terras, ut peregrinus intrans hortos ipsorum prædiaque, crederet ipsam se intrasse Virginiam. Idem imitantes exemplum sapientiores Sveci, quibus Titan ex meliori luto præcordia finxit, Reverendissimum atque celeberrimum ad Academiam Aboënsem nunc Professorem Oeconomiæ D:num Petrum Kalm, Americam Septentionalem adire jusserunt, ut ex divite ejus penu, Svecica sua ornaret vireta & prædia. Vir indefessus obediens jussui Superiorum officium ej demandatum, exegit diligentissime, ut ex ipsius itinere videre licet. Legit ibi plurimarum semina recentia, quæ, voto popularium suorum satisfacturus, plantaret domi; sed pauca exinde commoda prodita, pauca enim semina germinarunt, & pauciores insuper, inde prognatæ plantæ, semina maturarunt. Ex nostris vero terris adductæ huc per semina variæ herbæ & arbores, jus civitatis in Svecicis hortis obtinuere, intentissimo frigori Svecico resistentes. Non ne heic lætissime cernere licet, sequentes: *Robiniam Caraganam*, *Robiniam fruticem*, *Loniceram Tataricam*, *Amygdalum nanam*, *Pinum Cembram*, *Spiræam*

Sa-

Salicifoliam, *Spiræam hypericifoliam*, *Spiræam crenatam*, *Nitrariam Schoberi*; *aliasque*. Non ne horti Svecani distinguantur pulcerrima Patriæ meæ florum progenie? *Pæoniam* loquor *tenuifoliam*, *Delphinium grandiflorum*, *Delphinium elatum*, *Aconitum pyrenaicum*, *Adonin apeninam*, *Clematin integrifoliam*, *Talictrum contortum*, *Hedysarum alpinum*, *Veronicam Sibiricam*, *Hyacinthum amethestinum*, *Papauer nudicaule*, *Dodartiam orientalem*, *Dracocephalon grandiflorum*, *Dracocephalon nutans*, *Dracocephalon peregrinum*, *Teucrium hircanicum*, *Hyssopum Lophantum*, *Buniam orientalem*, *Hypericum Ascriron*, *Trigonellam platicarpam*, *Crepin Sibiricam*, *Cnicum cernuum*, *Tussilaginem anandriam*, *Otthonam Sibiricam*, *Urticam cannabinam*, *Centauream moschatam*, *Centauream paniculatam*, *Blitum virgatum*, *Corysperinum hyssopifolium*, *Valerianam Sibiricam*, *Amethysteam cæruleam*, *Ziziphoram tenuiorem*, *Heraclium Sibiricum*, *Heraclium Panacen*, *Athamantam Sibiricam*, *Polygonum tataricum*, *Polygonum divaricatum*, *Isopyrum Fumarioiden*, *Artemisiam annuam*, *Orobum Latyroiden*, plurimasque alias. Hæc si quis perpendat, fatebitur mecum, hortos Europæos spatio 20 annorum novam quasi induisse faciem, atque quasi Metamorphosin quandam subiisse: Si causam hujus novæ naturæ formæ quærat quis, aliam non inveniet, quam quod nostræ opes illorum hortos ditaverint. Non ne adhuc longe magis floralia Europæorum exornarentur, si plures accessissent ejusmodi nostræ deliciæ?

Quam

Quam non excitarent Naturaliſtarum admirationem ſi plures uti *Spiræa ſorbifolia*, *Morus tatarica* & ſexcenta alia ad eorum pervenerint manus? Datur ne in orbe planta hortis Europæis accommodatior, eorumque ſæpibus inter areas & ambulacra, quam *Spirea hypericifolia* & *crenata*, dum florent & millenis floribus undique Tapetzii inſtar tegunt totum fruticem, niveo florum candore, maxime dubius hæreo. E ſola Patria mea habent Botanici *Ceratocarpum*, plantam generis novi, quæ arenoſis deſertis inhabitans, creſcit in formam pilæ, & matura facta, radice dimiſſa, globi inſtar luſorii volvitur a ventis per arenoſos campos. Ejusmodi qualitate inſtructa planta non mihi occurrit per totum Regnum vegetabile, quaqua etjamnum patet: Excitavit ulteriorem hæc planta admirationem Botanicorum, dum aperientes ejus ſemina, invenerunt corculum quaſi natans in ſua aqua. Memini de cætero, me vidiſſe domi varias plantas omnium pulcerrimas, utpote *Hypecoon erectum*, *Femariam ſpectabilem* *) aliasque, quæ digniſſimæ eſſent, quæ insererentur hortis Magnatum ſummorum, ob illarum pulcritudinem. Si itaque noſtrates in ſcientia potius naturali excolenda, quam in amictu, reliquas eruditas nationes Europæorum imitari in animum inducerent, atque ad exempla eorum, exſtruere hortos viretaque botanica, ibique ſuas colere plantas, atque eas commutare cum extraneis

*) Quantum mihi conſtat, nullum adhuc apud Botanicos exſtare iconem Fumariæ; hac motus ratione expreſſam effigiem ad vivum, huic diſputationi appoſui.

neis totius orbis, quot exinde & qualia extitissent commoda, utilitates atque oblectamenta utrisque!

§. XVI.

Si credat L. non posse omnes plantas coli alique in Rossia, ea, quæ a me dicta sunt in §. 5. aliud persvadere forsan poterunt. Perpendat solum mecum, sumta ante oculos charta Imperii Rossici, quam late se extendant regiones nostræ; cernet versus septentrionem Samoëdiam, ubi, mirabile dictu! ut verbis, p. m. Gmelini, utar, æstas incipit tempore S. Johannis, & Nix atque gelu discedunt per octiduum, campi per octiduum virescunt, per octiduum florent, per octiduum semina maturant, per octiduum recedunt, & per octiduum hyeme laborare jam incipiunt. Respiciat de cetero tempestates nostras; Qvantus frigoris gradus in nostris sit terris nemo mortalium physicorum observationibus credet, si ipse non experietur. Si autem quis discedat versus Austrum, quo nostræ regiones meridionales pari gradu se extendant cum calidissima Hispania vel Italia, inveniet ibi Melones maturos in agris jacentes; deprehendet ibi Vites sub dio maturantes dulcissima vina; etenim ex observationibus physicorum nostratium patet, caloris gradum Astracaniæ adscendere usque 32 , qui par Indico est, ast Tomskiæ Tataricæ usque ad 43 , qui longe superat Indicum, & summus facile in toto orbe est; qvod discrimen tempestatum non potest non proferre diversa Animalia, diversas Plantas, diversa Mineralia, quæ tamen omnia eruditorum notitiam

fugiunt. Quid novi non detegerent nostrates, instructi historia naturæ? Quid non conferrent in usus patriæ suumque, atqua incrementum artis?

§. XVII.

Felicem illam regionem quisqve vocabit, ubi Oeconomia atque Studium Medicum florent; sed quid quæso, Oeconomia vel Materia medica sine sufficienti historiæ naturalis cognitione? Nihil profecto, nisi machina humana sine anima rationali, movet se hæc, verum enim vero nescit, quo vel quomodo; & ita omnino est comparatum cum studiis nominatis. Videt agricola plantas ante oculos suos; ast nescit usum; præscribit empiricus medicamenta; ast non novit illa rite. Unde vero horum omnium notitia comparabitur, nisi ex historia naturali? Cæci profecto ambo nominandi, si sua non noscant! Ratio igitur officii mei requireret, ut dicta demonstrarem, sed quum limites unius disputationis Academicæ id non sinant, hunc laborem alteri occasioni reservo.

§. XVIII.

Dum hæc omnia mecum considero, amplissimus oculis meis aperitur campus commodorum utilitatumque, quæ nostratibus evenirent, si naturæ scientiæ plenum jus civitatis apud nos concederetur; si plures in hac scientia enutriti, indagarent, describerent & detegerent bona illius naturalia, ut constaret, quænam nostræ sint absconditæ divitiæ. Si deinde suam scientiam alios docerent, quæ hac ratione quam citissime multiplicaretur, visa illius utilitate, amœnitate atque necessitate. Invenirent

no-

noſtrates ibi pleraque domi, quæ ex aliis terris a-ſportanda nunc curant. Poſſent denique in Patria cariſſima plures myriades hominum commodius ſe, quam nunc, alere, multiplicare atque ſtupendas conquirere divitias. Sequamini itaque, Commilitones, exempla aliorum, petatis hanc aliamve Academiam celeberrimam, hauriatis fundamenta ſcientiæ naturalis, hauſtis tandem principiis artis, accendatis lucem inter plebem ignaram, ut veſtro mota exemplo, perquirat ſua bona, inſerviendo ſaluti publicæ. Demonſtravi etenim vobis, nullam regionem in toto orbe exiſtere, quæ tot nova tamque utilia proferat, quam noſtria Patria. Teneatis, quæſo, in memoria veſtra, ſemper illud Poëtæ:

Felices nimium, ſua ſi bona norint agricolæ!

§. XIX.
FLORA SIBIRICA, *coronidis loco, in §:pho 6:ta promiſſa*

DIANDRIA

MONOGYNIA.

1. Veronica *ſpuria.*
2. Pinguicula *villoſa.*
3. Amethyſtea *cærulea.*
4. Ziziphora *acinoides.*
5. Salvia *nutans.*

TRIANDRIA.

MONOGYNIA.

6. Valeriana *Sibirica.*
7. Iris *Sibirica.*
8. - - *graminea.*
9. Gladiolus *imbricatus.*

DIGYNIA.

10. Phalaris *erucæformis.*
11. Melica *altiſſima.*
12. Cynoſurus *ægyptius.*
13. Bromus *ſquarroſus.*
14. - - *criſtatus.*
15. Auena *Sibirica.*

16. Elymus *Sibiricus.*

TETRANDRIA.

MONOGYNIA.

17. Afperula *tinctoria.*
18. Galium *minutum.*
19. Plantago *afiatica.*

PENTRANDRIA.

MONOGYNIA.

20 Myofotis *fcorpioides.*
21. Pulmonaria *Sibirica.*
22. Primula *Cortufoides.*
23. - - - *veris.*
24. Cortufa *Matthioli.*
25. - - - *Gmelini.*
26. Phlox *Sibirica.*
27. Campanula *lilifolia.*
28. - - - *Sibirica.*
29. Hyofciam. *phyfaloides*
30. Solanum *nigrum.*
31. Claytonia *Sibirica.*

DIGYNIA.

32. Afclepias *Sibirica.*
33. Chenopod. *ariftatum.*
34. Ulmus *pumila.*
35. Swertia *rotata.*
36. - - - *corniculata.*
37. - - *dichotoma.*
38. Gentiana *punctata.*
39. - - *aquatica.*
40. Athamanta *Sibirica.*
41. - - *Sicula.*
42. - - *condenfata.*
43. Heracleum *Sibiricum.*
44. - - *Panaces.*

PENTAGYNIA.

45. Statice *fpeciofa.*
46. - - *tatarica.*
47. - - *flexuofa.*
48. Linum *perenne.*
49. Sibbaldia *erecta.*

HEXANDRIA.

MONOGYNIA.

50. Allium *lineare.*
51. - - *obliquum.*
52. - - *ramofum.*
53. - - *fpærocephal.*
54. - - *nutans.*
55. - - *fenefcens.*
56. - - *angulofum.*
57. - - *Schœnopraf.*
58. - - *tenuiffimum.*
59. Lilium *bulbiferum.*
60. - - *pomponium.*
61. - - *Martagon.*
62. - - *Kamtfchat.*
63. Erythron. *Dens canis.*
64. Antheric. *calyculatum.*

65, Convallaria *majalis.*
66. - - *Polygonatum.*
67. - - *bifolia.*
68. Hemerocallis *flaua.*
69. Acorus *Calamus.*
70. Juncus *bulbosus*

TRIGYNIA.

71. Scheuchzeria *palustris*
72. Melanthium *Sibiricum.*

OCTANDRIA.

MONOGYNIA.

73. Epilobium *latifolium.*
74. Stellera *Chamæiasme.*

TRIGYNIA.

75. Polygonum *frutescens*
76. - - *ocreatum.*
77. - - *divaricatum.*

ENNEANDRIA.

TRIGYNIA.

78. Rheum *Rhabarbarum*
79. - - *compactum.*
80. - - *palmatum.*
81. Sophora *lupinoides.*
82. Andromeda *calyculata*
83. Arbutus *alpina.*

DIGYNIA.

84. Saxifraga. *androsacea.*
85. - - *bronchialis.*
86. - - *crassifolia.*
87. - - *rotundifolia.*
88. - - *punctata.*
89. - - - *hirculus,*
90. - - *sedoides.*
91. Tiarella *trifoliata.*
92. Gypsophila *repens.*
93. - - *paniculata.*
94. - - *altissima.*

TRIGYNIA.

95. Cucubalus *Otites.*
96. Stellaria *dichotoma.*
97. Arenaria *lateriflora.*
98. - - *saxatilis.*

PENTAGYNIA.

99. Cotyledon *serrata.*
100. - - *spinosa.*
101. Sedum *verticillatum.*
102. - - *Aizoon.*
103. - - *hybridum.*
104. Lychnis *alpina.*
105. - - *chalcedonica.*
106. - - *Sibirica.*
107. - - *apetala.*
108. Cerastium *maximum*
109. Spergula *laricina.*
110. - - *Saginoides.*

DODECANDRIA.

MONOGYNIA.

111. Peganum *dauricum.*
121. Lythrum *virgatum.*

TRIGYNIA.

113. Euphorbia *chamæsyce*

114. - - - *pilosa.*
115. - - - *hyberna.*

DODECAGYNIA.

106. Semperv. *globiferum.*

ICOSANDRIA.

MONOGYNIA.

117. Amygdalus *nana.*
118. Prunus *Sibirica.*

PENTAGYNIA.

119. Spiræa *salicifolia.*
120. - - *chamædrifolia.*
121. - - *crenata.*
122. - - *sorbifolia.*

POLYGYNIA.

123. Rubus *arcticus.*
124. Potentilla *fruticosa.*
125. - - *sericea.*
126. - - *multifida.*
127. - - *fragarioides.*
128. - - *rupestris.*
129. - - *bifurca.*
130. - - *supina.*
131. - - *stipularis.*
132. - - *niuea.*
133. - - *grandiflora.*
134. - - *acaulis.*
135. Dryas *pentapetala.*
136. - - *octopetala.*

POLYANDRIA.

MONOGYNIA.

137. Actæa *Cimicifuga.*
138. Papauer *nudicaule.*

TRIGYNIA.

139. Delphin. *grandiflor.*
140. - - *elatum.*
141. Aconitum *pyrenaicum*

POLYGYNIA.

142. Anemone *patens.*
143. - - *dichotoma.*
144. - - *Sibirica.*
145. - - *narcissifolia.*
146. Atragene *alpina.*
147. - - *Sibirica.*
148. Thalictr. *Sibiricum.*
149. - - *contortum.*
150. Adonis *apennina.*
151. Ranuncul. *cassubicus*
152. Trollius *asiaticus,*
153. Helleborus *trifolius.*

DIDYNAMIA.

Gymnospermia.

154. Teucrium *Sibiricum.*
155. Hyssopus *Lophanthus*
156. Nepeta *Sibirica.*
157. Mentha *crispa.*
158. Ballota *lanata.*
159. Leonurus *Sibiricus.*

160.

160. Phlomis *tuberosa.*
161. Dracoceph. *pinnat.*
162. - - *peregrinum.*
163. - - *Ruyschiana.*
164. - - *grandiflorum.*
165. - - *nutans.*
166. - - *thymiflorum.*
167. Scutellaria *Supina.*

ANGIOSPERMIA.

168. Bartsia *pallida.*
169. Lathrea *Sqvamaria.*
170 Pedicularis *sceptrum.*
171. - - *verticillata.*
172. - - *resupinata.*
173. - - *tristis.*
174. - - *incarnata.*
175. Antirrhin. *genistifol.*
176. Linnæa *borealis.*

TETRADYNAMIA.

SILIQUOSA.

177. Cardamine *nudicaulis*
178. - - *chelidonia.*
179. Sisymbr. *altissimum.*
180. - - *integrifolium.*
181. Hesperis *Sibirica.*
182. Arabis *grandiflora.*
183. - - *pendula.*
184. Raphanus *Sibiricus.*
185. Bunias *cornuta.*

MONADELPHIA

DECANDRIA.

186. Geranium *maculatum*
187. - - *Sibiricum.*

POLYANDRIA.

188. Althæa *officinalis.*

DIADELPHIA.

HEXANDRIA.

189. Fumaria *spectabilis.*

OCTANDRIA.

190. Polygala *Sibirica.*

DECANDRIA.

191. Robinia *Caragana.*
192. - - *frutex.*
193. - - *pygmæa.*
194. Orobus *Lathyroides.*
195. - - *luteus.*
196. - - *angustifolius.*
197. Vicia *biennis.*
198. Ervum *monanthos.*
199. Cytisus. *hirsutus.*
200. - - *supinus.*
201. Hedysarum *alpinum.*
202. - - *Onobrychis.*
203. Phaca *alpina.*
204. - - *Sibirica.*

205. Aſtragal. *alopecuroid.*
206. - - *piloſus.*
207. - - *hedyſaroides.*
208. - - *ſulcatus.*
209. - - *galegiformis.*
210. - - *uliginoſus.*
211. - - *microphyllus.*
212. - - *contortuplica.*
213. - - *ſyriacus.*
214. - - *phyſodes.*
215. - - *Uralenſis.*
216. - - *grandiflorus.*
217. - *tragacanthoid.*
218. Trifolium *Lupinaſter.*
219. Trigonella *Ruthenica*
220. - - *platicarpa.*

POLYADELPHIA.

POLYANDRIA.

221. Hypericum *Aſcyron.*

SYNGENESIA.

POLYGAMIA ÆQUALIS.

222. Scorzonera *hiſpanica*
223. - - *graminifolia.*
224. - - *purpurea.*
225. Sonchus *Sibiricus.*
226. Chondrilla *juncea.*
227. Prenanthes *altiſſima.*
228. Hieracium *Gmelini.*
229. - - *lyratum.*
230. Crepis *Sibirica.*
231. Echinops *Ritro.*
232. Arctium *perſonatum.*
233. Serratula *coronata.*
234. - - *alpina.*
235. - - *ſalicifolia.*
236. - - *multiflora.*
237. - - *amara.*
238. - - *centauroides.*
239. Carduus *cyanoides.*
240. - - *heterophyllus.*
241. - - *helenioides.*
242. - - *ſerratuloides.*
243. - - *tataricus.*
244. Cnicus *cernuus.*
245. Cacalia *haſtata.*
246. Chryſocoma *biflora.*
247. - - *villoſa.*
248. Tanacetum *Sibiricum*

POLYGAMIA SUPERFLUA.

249. Artemiſia *Santonicum.*
250. - - *campeſtris.*
251. - - *paluſtris.*
252. - - *rupeſtris.*
253. - - *annua.*
254. - - *tanacetifolia.*
255. - - *Abſinthium.*
256. - - *vulgaris.*
257. - - *integrifolia.*
158. - - *Dracuncul.*
259. - - *chinenſis.*
260. Gnaphal. *Leonthopod.*

261. Xeranth. *erucifolium.*
262. Erigeron *gramineum.*
263. Tussilago *Anandria.*
264. - - *frigida.*
265. Senecio *paludosus.*
266. - - *nemorensis.*
267. Aster *Sibiricus.*
268. - - *Tripolium.*
269. - - *Amellus.*
270. Inula *Helenium.*
271. - - *dysenterica.*
272. - - *salicina.*
273. - - *germanica.*
274. Arnica *maritina.*
275. Chrysanth. *arcticum.*
276. - - *corymbosum.*
277. Martric. *Chamomilla.*
278. - - *recutita.*
279. Anthemis *millefolia.*
280. Achillea *impatiens.*
281. - - *Ptarmica.*
282. - - *alpina.*

POLYGAMIA FRUSTRANEA.

283. Centaurea *capillata.*
284. - - *Sibirica.*
285. - - *orientalis.*
286. - - *splendens.*
287. - - *glastifolia.*

POLYGAMIA NECESSARIA.

288. Otthonna *Sibirica.*
289. - - *palustris.*
290. - - *integrifolia.*
291. - - *helenitis.*

MONOGAMIA.

292. Lobelia *Dortmanna.*
293. Viola *pinnata.*
294. - - *lanceolata.*
205. - - *primulifolia.*
296. - - *uniflora.*

GYNANDRIA.

DIANDRIA.

297. Orchis *cucullata.*
298. - - *fuscescens.*
299. Satyrium *Epigogium*
300. - - *repens.*
301. Ophrys *ovata.*
302. - - *cordata.*
303. - - *Camtschatæa.*
304. Cypriped. *Calceolus.*
305 - - *bulbosum.*

MONOECIA.

TRIANDRIA.

306. Carex *vulpina.*
307. - - *muricata.*
308. - - *atrata.*
309. - - *limosa.*

310. - - *pallescens.*
311. - - *panicæa.*
312. - - *cespitosa.*
313. - - *vesicaria.*
314. Axyris *hybrida.*
315. - - *prostrata.*

TETRANDRIA.

316. Betula *alba.*
317. - - *nana.*
318. - - *Alnus.*
319. Urtica *cannabina.*
320. - - *canadensis.*

MONADELPHIA.

321. Pinus *sylvestris.*
322. - - *Cembra.*
323. - - *Larix.*
324. - - *Cedrus.*
325. - - *Picea.*
326. - - *Abies.*
327. Thuja *occidentalis.*

DIOECIA.

DIANDRIA.

328. Salix *triandra.*
329. - - *pentandra.*
330. - - *arbuscula.*
331. - - *arenaria.*
332. - - *capræa.*
333. - - *viminalis.*

OCTANDRIA.

334. Populus *alba.*
335. - - *tremula.*
336. - - *nigra.*
337. - - *balsamifera.*

MONADELPHIA.

338. Juniperus *lycia.*
339. - - *Sabina.*
340. - - *communis.*
341. Ephedra *monostachya*

POLYGAMIA.

MONOECIA.

342. Veratrum *album.*
343. - - *nigrum.*
344. Holcus *odoratus.*

CRYPTOGAMIA.

FILICES.

345. Pteris *pedata.*
346. Asplenium *rhizophyllum.*
347. Polypodium *fragrans*
348. - - *fontanum.*
349. Marsilæa *quadrifolia.*

MUSCI.

350. Lycopodium *rupestre*
351. Splachnum *rubrum.*

FINIS.

***

á *MONSIEUR*
ALEXANDRE KARAMYSCHEW.

Mon cher AMI!

Ce jour arrive enfin qui doit contribuer á Votre gloire, auſſi bien qv' à la ſatisfaction de Vos Amis. Vous irez ſoutenir Votre belle diſſertation, tant pour meriter les applaudiſſements immanquables du Parnaſſe d' Upſal, que pour faire voir à Votre Patrie, ce qu' Elle doit attendre un jour de Vos rares qualités. Qvoiqu' abſent je ne laiſſe pas d' y prendre toute la part que je dois. Oui! mon cher Ami, Je m' imagine deja vous voir au champ de Bataille. Votre Genie Vous y apelle, la recompenſe vous y attend. Allés ſous les auſpices heureux, de Vos talens, & faites admirer en Vous la valeur digne d' un Alexandre. Je ſuis d' une fidelité à toute èpreuve

MONSIEUR
Mon Cher Ami

á Stockh. a 1. d' Avrill
1764.

Votre tres humble ſerviteur
& ſincere ami
SAMUEL OL. TILAS.

An

Den Wohlgebornen Herrn, Herrn

ALEXANDER VON KARAMYSCHEW;

Als er

DE NECESSITATE PROMOVENDÆ HISTORIÆ NATURALIS IN ROSSIA,

Rühmlich Disputirte.

Wohlgeborner Herr!

Mein Lieber Freund und Bruder!

Ich kanns nicht sagen, was für eine Unbeschreibliche Freude und Vergnügen mir dein rühmliches Vorhaben erwecket; wenn du auftrieffst und durch offenntliche Vertheidigung einer grundlich verfasten und eines so nützlichen Vorwurfs, mit hőgstem Fleiss und reiffem Verstande vorgestellte Dissertation, dich so lőblich hervor thust. Muss auch aufrichtig gestehen, dass Du nicht allein für deine eigene Person gebührenden Ruhm eingeleget, sondern auch zum Preis unserer Nation ein

Licht

Licht angezündet, wobey andere gesittete Natio-nen, sehen können, dass das heutige Russland nicht mehr das vorige sey; und dass es dem alten Grie-chenland, an Gelehrsamkeit, Weisheit, Tapferkeit, Wissenschafften und andern Tugenden nichts nach-gebe; Sie können dabey auch erkennen, welcher-massen der Schöpfer seines Reichtums Gaben nicht überall und auf einmahl austheile, sondern sein Horn das Uberflusses bald hie, bald dort, bald nun bald sonst, Menschen und Ländern, nach dem Maasse seiner Weissheit schencke, wie solches denn auch dieser Herr aller Herren that, da er die Augen seiner Vorsehung, vor nicht so sehr vielen Jahren, auf das bedrängte Russland wandte, und ihm den grossen KAYSER PETER DEN ERSTEN, zum Ret-ter zuschickte: Er heisst mit allem Rechte GROSS; als welchem diesen Titel kein Mensch in der Welt kan missgönnen; der sein Reich in wenig Jahren grösser und herlicher gemacht, als alle seine Vor-fahren in viel hunderten: welcher Russland neu-geboren: alle Stände in richtiges Geschicke, und Ordnung gestellet: Handel und Wandel zur Voll-kommenheit getrieben: die Seefahrt biss in Ost und West gesträcket: Lehrhäusser, für die Jugend zur kentniss nützlicher Künsten und Wissenschafften errichtet, aus denen auch Du, Mein bester Freund, eine Hoffnungs-volle Pflantze vieler schönen Früch-ten für dein Vaterland entsprungen, und noch ü-ber dem allhier bey dieser Hochgerümten Aca-demie, allwo es sehr viele Hochgelehrte und Hoch-erfahrene Gärtner gibt, umgehflantzet wurdest, um

noch

noch mehr fruchttreibende Säffte anzuziehen, ſo, daſſ es alles zur vollkommenen Reiffe gelange. Eine ruhmwürdige Probe deſſen ſehen wir an dir heute, welche vermutlich die erſte iſt, die ein Sibiriſcher Edelman, in Cathedra Academica, rühmlich abgelegt, deren mehrere zu zeigen kan dir weder an Verſtande, noch Gelegenheit fehlen. Nur wünſche ſchlüsſlich, als einem wahren Freunde und Lansmanne, eine beſtändige Dauer des göttlichen Seegens, und daſs Du für deinen Fleiſs, Mühe, und Arbeit bey der Ausſat, eine erwünſchte und reiche Ernte erhalten mögeſt.

LEON VON SCHOKUROW.

Ruſſiſcher Kayſerlicher Collegien-Juncker.

K' Awtoru
Hoſpodinu
ALEXAND. KARAMYSCHEWU
Dworeninu Sibirſkomu.
Dorohoi moi Drug!

Skolkob jâ ſebiâ potſchel ſtſchaſtliwi'm eſtlib mog priſem ſlutſchaë ſleduiâ drubim publitſchno iſiâwit tot ſojûs druſchbi', koi mi', ſpoſnaiâs', drug k'drugu imeli! Power', moi Brat, ſchto meniâ niſſche wwedennaiâ moda i niſſche laſkatel'noje wosvi'ſchenie twoich ſaſlug, k' ſemu posdrawleniiû pobuſchdaët: Net! jâ ſo wſem inoi konetz k' moëmu imeiû predmetu. Soglaſie naſchich mi'ſlei i odinakie Nauki ſwiâſali nas takim iſkrennim druſſcheſtwom, kakobo redko naiti moſchno meſchdu twumiâ prijâteljâmi raſlitſchnoi Nacii. Ja ſnajâ twòi nraw ſowerſchenno, neosmeliwajûs hovorit' o tech twoich uſpechach w' naukach, koi ti', ſdeš budutſchi, polutſchil: odnakoſch polahajâs' na twoë prijâtſtwo, iſpraſchiwajû ſebe poſvoleniâ is'jâwit' te mi'ſli w' kratce, koi jâ w' pred' o twoëi ſudbe imeju: W' tot deñ, w' kotoroi ti' teperešchniûiû twoju diſputaciju ſasſtſchiſtchat' budeſch, budut w' tebe twoi Uſpechi, w' naſchei Nauke, ot kaſchdabo udiwljâëmi'; a woſwratjâs w' otetſcheſtwo budut oni nabraſchdeni' iſobilno po ich doſtoini'm ſaſlugâm. Ja priwodja moë namerenie k' kontzu, iſpraſchiwajû ot tebjâ, dabi' ti' wſech twoich tech prijâtelei, neperestawaja, liubil iſkrenno, koi k' tebe ſchwedſkuju imejût mi'ſl: t. e. iſkrennuju i nepremennuju, meſchdu koimi jâ ſebia perwi'm ſtſchitaiu.

JWAN GUSTAW AKREL' L. M.

naſlednabo korolewſkabo Schwecii Printza Gwardii, per'woi Lekar'.

Mon Cher Ami.

Vous allés montrer au public, combien l' Histoire de la Nature est necessaire dans la Russie. Ce dessein ne peut qu' être loué de Tous ceux, qui ont quelques lumieres dans les misteres de la Nature, & qui connoissent les differentes productions, dont nôtre Empire se peut vanter. Mais, mon cher ami, pourquoi Voules Vous sontenir une verité, qui est deja decidée, & dont tout le Monde convient? Je me repondrai moi meme; Vous nous voulés eclaircir sur les raisons, qui Vous ont determiné à étudier cette science. Achevés donc ce que Vous avés commencé. Il ne Vous manque rien. La Nature Vous a orné d' un genie excellent; Le plus grand Heros dans l' Histoire de la Nature Vous y instruit: Ainsi Vous n' avés qu' être constant, pour pouvoir reparer le tort, que la mort prematurée de Gmelin a fait à nôtre Patrie. Par la Vous obtiendrés la plus grande éstime chés Vos compatriotes, chacun d' eux aussi bien que moi s'empresseront à Vous souhaiter une Vie longue & agreable.

Je suis avec une amitié sincere

Votre tres humble serviteur
CHRETIEN LADO.

In præclaram Dissertationem
Nobilissimi Domini

ALEXAND. de KARAMYSCHEW.

Ut prodesse parum poterit vestigia nosse,
Tramite si recto non teneatur iter :
Sic caret optato vel summa scientia fructu,
Publica ni fuerit certior inde salus.
Hæc Tibi se princeps commendat gloria, dulcis,
KARAMYSCHEW, patriæ concitat unus amor.
OBIUS ebullit lætus, MOSCOVIA plaudit,
Quum rata, concepit quæ modo, vota videt.
Artibus excultum Te crescere perspicit illis,
Quæ titulum veræ nobilitatis habent.
Naturæ triplicis quæ robora quique recessus
Quæque sit in patula vis operosa domo,
Noscere Tu pulcrum ducis, nam posse mederi
Sic dabitur noxas & pepulisse feras.
Sed tenui calamo laus arti debita tantæ
Non capitur, toto nec viget orbe minor.
Ergo alii laudent. Cunctis laudaberis ipse,
Queis tuleris felix, ut releventur, opem.
Patria tot merito Tibi præmia grata rependet,
Doctrina & virtus quot meruisse probant.

Gratulabatur.
ANDREAS ESSE.

Till
Auctorn Vålborne
Herr ALEXANDER von KARAMYSCHEW,

En ådel affigt bör fitt vårda lof ſtåds få.
Att ålſka Fåders-bygd år ſkyldighet och vana;
Men håga ſiålar ej vid blotta önſkan ſtana,
De göra ſielfve allt hvad kropp och ſiål förmå.
Exempler åro hår vål rara, men dock finnas,
Och ofta der man dem förmodat aldraminſt,
Den ſeger ſåkert blir en oförneklig vinſt,
Som ſkall, till afunds harm, på falſka domar vinnas.

Då J, min *Vårda Vån*, Ert *lårdoms-prof* utger,
Ett vigtigt ſkål man får till ofvannåmde ſanning:
Af vett och hjelte-dygd, det viſar oſſ en blanning,
Som ingen utan flit och arbet nånſin ſer.
Hvad under! att jag då af vånſkaps ifver drifven,
Att tolka Edert lof, mig finner altför ſvag.
Mitt hjerta önſkar blott, att ſnart få ſe den dag,
Då heder blir ſå ſtor, ſom J, förtjent, Er gifven.

Nobiliſſimo Auctori.

Non potui non, data hac occaſione, tibi, amice cariſſime, uno alterove verbo congratuluri egregias animi tui dotes, quæ mihi ſub ſex fere annorum converſatione amicitiaque tecum innotuere, talesque ſunt, ut rari inveniantur, quibus ſimiles contingant. Sed quid multis? præſens tua diſputatio, quam tu, tam pulchre tamque ingenioſe elaboratam in publicum edis, laudes tuas omni meo elogio plenius loquitur. Vale, meique memor vive.

M. A. N. R. M.

Nobiliſſimo Auctori.

Sors qvia dilectos communis jungit Amicos;
Nunc Te felicem noſtra Thalia canat.
Cur fugeret, qvamvis properis te greſſibus aufers?
Læta ſit & lætos inter ovare velit.
Sæpe quidem dixit: celeres imitare Sodales,
Illi qvod faciunt, nec tibi grande putes.
Talia qvam vellem! Juvat at non ſola voluntas,
Dum vires deſunt, tota manebit iners.
Sæpe tamen fecit mora, qvod ſpes nulla tuliſſet,
Sæpe ea propoſitis utiliora dedit.
Illa quidem deſideriis minus æqva videtur,
Commoda prudenti ſed tamen illa feret.
Qvod cupit hic, victor tulit alter. Sorte decebit
Contentum in terris qvemlibet eſſe ſua.
Doctus docta paras; ego nil niſi carmina pango,
Carmina, quæ paucis jure placere qveant.
Tu majora potes. Nobis ea ſumma voluptas
Conveniat meritis ut tibi lætus honos.
Strenuus alta petis, dignus ſed & alta tenebis.
Alta putas, quævis optima mente ſequi.
Ingentes animos generoſo pectore condis;
Fervor hic ingenuum te properare jubet.
Qvalia præſtabis qvondam? qvum prima juventa
Tale dedit. Credo nil niſi magna. Vale.

ÅKE BARFOTH.

FUMARIA spectabilis
E. Bory Sc.